

пиявици мустачки. Сърдцето на Агата заби, той и безъ туй си дишаше тежко, защото казваха, че билъ ималъ астма, но сега каточе взе да се задушва. Минка предпазливо протрѣ бѣлата си ржка надъ трънитѣ и подаде нѣщо на момъка. Тоя се отдѣли отъ плета и си отиде. Като се връщаше Минка въ кжщи, Агата можа да види отблизо лицето ѝ — усмихнато, свѣтнало и зарадвано. Такова е лицето на женитѣ, когато още мислятъ за грѣха си и смѣтатъ, че никой не ги е видѣлъ.

Нѣщо удари сякашъ Агата по главата, нѣщо се спусна отпредъ по челото му и за мигъ предъ очитѣ му притъмнѣ. Той пристѣпи настрѣхналъ, страшенъ, готовъ да убие човѣка. Но съвсемъ отблизо го гледаха очитѣ на Минка, зеленикави, ясни, лжчисти, гледаха го и весело и невинно, и тоя погледъ смути Агата. Той се повърна и, тѣй като гнѣвътъ му още не бѣше утихналъ, забърза безъ да знае де отива, запжти се къмъ кжщи, после се върна и тръгна пакъ къмъ обора. По едно време се спрѣ и извика на Минка:

— Вземи да се облѣчешъ! Приготи се още сега, че ще впрегна каруцата и ще идемъ у майка ти. Хайде, обличай се!

Все тѣй весело и невинно, но съ още по-голѣмо учудване въ очитѣ, Минка го гледаше, безъ да продума.